

Nr 74.

Av herrar **Granath** och **Bärg**, *angående beredande av fastare anställning för icke-ordinarie personal vid statens provningsanstalt.*

Under punkt 21 av statsverkspropositionens tionde huvudtitel äskar Kungl. Maj:t för budgetåret 1929—1930, att för verksamheten vid statens provningsanstalt bland annat skall för avlönandet av icke-ordinarie personal anvisas ett anslag å 35,000 kronor.

I sina till Kungl. Maj:t ingivna anslagsäskanden har styrelsen för statens provningsanstalt hemställt om ifrågavarande anslags förhöjning till 42,000 kronor. Till stöd härför påpekar styrelsen bland annat, att den totala kostnaden för icke-ordinarie personal och tillfälliga biträden under budgetåret 1929—1930 beräknas komma att uppgå till 77,000 kronor. Med hänsyn till att det för anstalten är av betydelse att kunna bereda den för driften nödvändiga personalen fastare anställning, och det för närvarande utgående anslaget visat sig otillräckligt härför, begäres förhöjning av anslaget med 7,000 kronor.

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrivelse har vidare centralförvaltningens personalförening, vilken omfattar den vid anstalten anställda lägre personalen, under påpekande av att även det av anstaltens styrelse äskade anslagsbeloppet torde vara otillräckligt för ett tillfredsställande ordnande av vid anstalten rådande anställnings- och avlöningsförhållanden, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte biträda den av anstaltens styrelse ingivna framställningen. I sin skrivelse anför föreningen dessutom, att genom tillämpandet av löslig anställningsform såsom vid provningsanstalten förekommer, denna institutions befattningshavare ställas i en ofördelaktigare ställning än befattningshavarna vid de flesta andra statsinstitutioner. Särskilt beklagligt anser föreningen det vara, att dessa befattningshavare, vilka äro särskilt utsatta för sjukdoms- och olycksfallsrisker, på grund av den lösliga anställningsformen ej komma i åtnjutande av de förmåner, som vid sådant tillfälle tillkomma mera fast anställd personal. Föreningen anser vidare, att den åstundan om affärsmässig drift i fråga om provningsanstalten, som från olika håll uttalats, icke bör förhindra den föreslagna åtgärdens vidtagande.

Personalen vid provningsanstalten uppgår, enligt vad vi inhämtat, för närvarande till 53 personer, vilka fördela sig på följande sätt: ordinarie 28 st.,

extra-ordinarie 4 st., extra 9 st. och tillfälliga biträden 12 st. Av dessa komma den ordinarie och den extra-ordinarie personalen i åtnjutande av ersättning vid sjukdom, medan den extra och den tillfälliga personalen sakna alla förmåner härutinnan. Då bland dessa senare befattningshavare finnas flera, vilka under ett flertal år hava innehått sina tjänster, och dessa följaktligen äro och för framtiden kunna anses vara för anstaltens drift nödvändiga, förefinnes icke, enligt vårt förmenande, någon som helst anledning att icke bereda dem de förmåner, som i allmänhet beredas statens befattningshavare. Tager man vidare i betraktande, att av det nu utgående anslaget för avlöning till icke-ordinarie befattningshavare även skola bestridas kostnaderna för övertidsersättning åt ordinarie befattningshavare, vilka kostnader uppgå till cirka 3,000 kronor per år, framgår det nuvarande anslagets otillräcklighet än tydligare.

Ett ytterligare förhållande, som synes oss böra beaktas, är, att det för provningsanstalten är av vikt att erhålla personal med synnerligen specialiserad yrkesskicklighet. Detta har också i stor omfattning lyckats, och vad det gäller de lägre befattningshavarna torde det ej heller gå att på samma sätt som i fråga om högre kunna för visst fall inkalla särskilda specialister. Det uttalande, som besparingssakkunniga på sin tid gjorde i detta syfte, var väl också närmast avsett gälla särskilt utbildad teknisk sakkunskap. För övrigt torde det enligt vårt förmenande kunna ifrågasättas, huruvida det icke för statsmakterna är ett intresse att genom bättre ordnande av löne- och anställningsförhållanden kunna försäkra sig om att i anstaltens tjänst bevaras kunnig personal.

På grund av vad vi sålunda anfört, få vi hemställa,

att riksdagen ville för upprätthållandet av verksamheten vid statens provningsanstalt till avlöningar åt icke-ordinarie befattningshavare anvisa ett anslag å 42,000 kronor;

samt att riksdagen måtte uttala sig för, att den vid provningsanstalten anställda icke-ordinarie och tillfälliga personalen bör i fråga om sjukavlöning, ersättning vid olycksfall i arbetet, semester och dylikt beredas sådana förmåner, att de bliva likställda med befattningshavarna inom andra statsverk.

Stockholm den 21 januari 1929.

P. Granath.

A. J. Bärq.